

**„MAJKA AMADEJA
ZBOG MENE
IZLOŽILA JE
SEBE.“**

Gđa Zdenka Grünbaum, Židovka, kojoj je majka M. Amadeja spasila život.

Dragi vjernici, dragi naši prijatelji, suradnici i dobročinitelji!

Zacijelo ste čuli za Amadeu, Udrugu za psiho-socijalne potrebe, koju vode Milosrdne sestre sv. Križa, a koja je dobila ime po sestri M. Amadeji Pavlović (rođena 28. siječnja 1895., preminula 26. studenoga 1971. godine), provincijalnoj poglavarici u razdoblju od 1943. do 1955. godine. Ove godine, 26. studenoga 2020., obilježit ćemo otvorenje Jubilejske godine o spomenu 50. obljetnice smrti blagopokojne majke M. Amadeje, godine koja će trajati do 26. 11. 2021. Mi, sestre, i toliki koji su poznavali majku M. Amadeju, svjedočimo o svetosti njezina života i o herojskim krjepostima koje su je resile u vodstvu Provincije u vrijeme ratnih i poratnih godina, a osobito u spašavanju židovske djevojčice Zdenke Grünbaum, koja je nakon više godina svojim iskazima istaknula i osvijetlila lik majke M. Amadeje Pavlović, te joj je 2009. godine od Države Izrael udijeljeno odličje *Pravednice među narodima*. U želji da u Jubilejskoj godini našem hrvatskomu narodu približimo lik, život i krjeposti blagopokojne majke M. Amadeje, svaki mjesec, uz 26. dan u mjesecu, uz župne obavijesti priložit ćemo listić posvećen majci M. Amadeji.

Svi koji se osjećaju potaknutima da se u svojim potrebama preporuče Gospodinu po zagovoru majke M. Amadeje, moći će svoje nakane upisati na internetskoj stranici: <https://sestre-sv-kriza.hr/majka-amadeja-karolina-pavlovic/> ili u knjigu, koja će od 26. studenoga 2020. godine biti uz njezinu sliku u samostanskoj crkvi u Đakovu. Svakog 26. u mjesecu služit će se sv. misa na njihove nakane koje ćemo uključiti u molitvu vjernika.

Kratak životopis majke M. Amadeje Pavlović

Majka M. Amadeja Pavlović ostavila je snažan trag u povijesti svoje redovničke zajednice, ali i šire. Rođena je u Petrovaradinu 28. siječnja 1895. godine od duboko religioznih roditelja. Višu školu i trgovački kurs završila je u Novom Sadu. Tijekom toga školovanja počela je štovati Presveto Srce Isusovo i sv. Alojzija, dok u djetinjstvu, kako sama priznaje, nije bila baš pobožna. Za vrijeme boravka u Temerinu, gdje je učila mađarski, da bi završila trgovački kurs, odijeljena od svoje obitelji osjećala je veliku bol po kojoj se prvi put snažnije približila Bogu. Po završetku škole, u 17. godini, radila je kao činovnica u Zemunu. Tu se susrela sa sestrama milosrdnicama te se počela raspitivati o redovničkom životu.

Na putu do konačne odluke da uđe u samostan Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu bilo je više zaprjeka. Kada ih je Gospodin maknuo s njezina životnog puta, stupila je u samostan 4. studenoga 1922. godine. Kao mlada redovnica posvetila se odgojno-obrazovnom radu, ali i upravnim službama u upravi Hrvatske provincije Družbe Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu. Od 1937. godine bila je članica provincijskoga vijeća, a od 1943. do 1955. godine vršila je službu provincijalne poglavarice.

Njezina djelatnost u ratnim i poratnim godinama višestruko je zanimljiva jer nam pruža sliku redovnice koja bez straha pred svjetskim moćnicima ustaje u obranu prava i pravde te se bori za one kojima se na bilo koji način gazi ljudsko dostojanstvo, izlažući se tako riziku da postane žrtvom neljudskih postupaka nacističkih ili komunističkih službenika. Takvo njezino nastojanje bit će nagrađeno 2009. godine, kada je, prema odluci Države Izrael, ubrojena među Pravednike. Uza sve teškoće i proturječja komunističkoga režima, neprestano je vodila brigu za duhovno dobro i redovnički duh svojih sestara. Nakon isteka mandata provincijalne poglavarice, poslušno prihvaća služenje zajednici u Zagrebu i na Sušaku, gdje je i preminula 26. studenoga 1971. godine.

s. Meri Gotovac